

samlede Beløb, ikke som i Akkordlovens § 5 fastsat $\frac{1}{10}$. Endvidere indeholder Lovens § 3 Bestemmelser, der gaar ud paa at lette Betingelserne for Akkord ved Nedsættelse af de Stemmeffertal, som udkræves til Akkordforslags Vedtagelse.

For saa vidt angaar de i Lovens § 1, jfr. § 4, indeholdte Bestemmelser om Oprettelse af Udvalg maa Justitsministeriet anse en yderligere Forlængelse af Loven for upaakrævet. Man henviser i denne Forbindelse til, at Opretholdelsen af de i Lovens § 1 omhandlede Udvalg til at bistaa Ejere af Landbrugsejendomme nu efter den gældende Lovgivning om Gældssanering vedrørende Landbrugsejendomme formentlig ikke har nogen praktisk Betydning, og til, at Bestemmelsen om Oprettelsen af Udvalg med Hensyn til andre næringsdrivende ikke har været anvendt i Praksis. Landbrugsministeriet har i en over Sagen indhentet Erklæring oplyst, at det har ophævet det i Henhold til § 3 i Lov Nr. 142 af 28. April 1931, jfr. § 2 i Lov Nr. 364 af 18. December 1933, nedsatte Bevillingsudvalg for Akkordlaan fra 1. Januar 1938 at regne. Det har i saa Henseende henvist til, at der nu af Bevillingen i Henhold til den nævnte Lov af 18. December 1933 kun er et mindre Beløb tilbage til Ydelse af Akkordlaan udenfor de sønderjydske Landsdele, hvilket Beløb

vanskeligt vil kunne fordeles mellem de forskellige Amter, samt til, at der ikke synes at være nogen Laanetrang for saa vidt angaar Akkordlaan efter Indførelsen af den gældende Lovgivning om Gældssanering vedrørende Landbrugsejendomme. Endvidere har Landbrugsministeriet meddelt, at der fra samme Tidspunkt ikke vil være Anvendelse for de i Medfør af Lov Nr. 67 af 12. April 1927, jfr. Lov Nr. 280 af 2. November 1932, nedsatte Udvalg af Hensyn til Bevilgelsen af Akkordlaan, idet der heller ikke i de sønderjydske Landsdele vil være Midler til Raadighed til Udredelsen af Akkordlaan. I Tilslutning hertil har Landbrugsministeriet udtalt, at der ikke fra dets Side vil være noget til Hinder for Ophævelsen af Bestemmelserne i §§ 1 og 4 i fornævnte Lov af 12. April 1927 og de der nævnte Udvalg fra 1. Januar 1938 at regne.

Med Hensyn til de i Lov Nr. 67 af 12. April 1927 §§ 2 og 3 indeholdte Bestemmelser maa Justitsministeriet derimod anse det for paakrævet, at Gyldigheden forlænges indtil videre. De Omstændigheder, der har motiveret disse Bestemmelser, er ikke af en saadan Karakter, at en Tidsbegrænsning er naturlig, og Justitsministeriet maa derfor anse det for ønskeligt, at Revisionen af dem udskydes, til Resultatet af Konkurslovskommissionens Overvejelser foreligger.